

Trvání věcí, předmětů a forem je ohraničené. Věčná je jejich podstata – to, čím žijí a co jim umožňuje pokračovat v evoluci

V každém jevu, sledovaném v průběhu daného okamžiku, lze spatřit nekonečnost a kontinuitu. Na obě strany od tohoto bodu v čase, směrem do minulosti i budoucnosti, je možné protáhnout linii kontinuity pozorovaného jevu, která nemá začátek ani konec. Znamená to tedy, že daný jev je nekonečný. Do nekonečna směřují a z něj pochází všechny jevy, předměty i věci, které tvoří lidský svět. Lze sice říci, že dům byl postaven před sto lety; forma vznikla a forma také zanikne. V tomto smyslu je možné hovořit o smrti formy. Tento dům však byl postaven z nějakého materiálu – se zánikem formy nezanikají a nepřestávají existovat elementy její podstaty. Totéž je možné říci o rostlině, živočichovi nebo o člověku. Rozdíl je jen v tom, že u nich se k hmotě formy musí přidat ještě životní energie.

Nekonečné posilování jemné podstaty hmoty do sebe vstřebává všechny druhy Fohatu a vyšších forem a dovoluje chápat život organismu nejen prostřednictvím jeho vnějších projevů. Když zahřejeme semeno jakékoliv rostliny nad únosnou teplotu, unikne z něj neviditelný, ale reálný život, který dává živému semenu sílu k růstu a rozvinutí formy v něm zakódované. Tuto skutečnost nelze současnými přístroji zachytit a definovat.

Trvání věcí, předmětů a forem je ohraničené. Věčná je jejich podstata – to, čím žijí a co jim umožňuje pokračovat v evoluci. V hmotném světě forma umírá, podléhá zkáze a zaniká. Záznam o jejím životě, probíhajícím v čase, je však navždy zachycen na stránkách *Kroniky Ákáši*. Z tohoto pohledu nic nezaniká, vše existuje navěky. Rozdíl je jen v tom, že to, co se objevilo v hmotném světě a je zapečetěno v Kronice Ákáše, nelze už změnit. Je to minulost, která může v budoucnu krystalizovat v různé další formy, a to buď samovolně, nebo prostřednictvím tvůrčí vůle a energie člověka.

Pohlížejme na předměty materiálního světa jako na formy, do nichž se vtělil Oheň

Oheň nemusíme chápat jen jako chemický proces. Měli bychom si uvědomit také jeho neuchopitelnost. Už v záznamech z dávných dob nacházíme všemožné popisy elementu Ohně. Oheň zde proniká všemi předměty a není nebeské postavy, která by s ním nebyla spojena. Vždy, když se Oheň intenzivně projeví, můžeme spatřit jeho základní vlastnost: Oheň činí okolní předměty

průsvitnými, jako by přetvořil vše, co je ohnivé podstaty, a odkrýval světelnou materii pod povrchem věcí.

Jak to, že jsou hmotná těla průzračná? Každé tělo v sobě obsahuje energii Ohně. Při určité intenzitě se energie rozhoří a pevná hmota se jakoby vytratí. Mohli bychom se zeptat, proč se tak děje jen zřídka. Existují dvě příčiny: jedna spočívá v kvalitě probíhajícího jevu a druhá ve vlastnostech pozorovatele. Tak silné jevy totiž není možné pozorovat v hmotném těle, protože by mohlo dojít k srdečnímu selhání. Je možné dovolit si vydržet při delších prodlevách jedno nebo dvě taková pozorování, ale srdce nelze přetěžovat příliš často. Velmi obezřetný musí být proto i kontakt s některými sférami. Lidé obvykle nechápou všechny důsledky svého jednání. Ani ti nejvzdělanější si nedokáží uvědomit, že za každé překročení zákona se draze platí. To ovšem neznamená, že tento fenomén nelze pozorovat vůbec. Urusvati může potvrdit, jak průzračná jsou těla, která se rozhoří energií Ohně. V našich laboratořích lze tyto jevy pozorovat, ale i tam musíme být – zvláště v této době – opatrní.

Při doteku elementární energie Ohně se předměty nejen rozzáří, ale stávají se také průzračnými. Při zvláště silných projevech této síly předměty zprůhlední, což popírá pevnou strukturu hmotného těla. Pozemským očím se však takovýto pohled naskytne jen zřídka. Projevy tohoto živlu ovšem také nejsou ledajaké – v podobě takto silných výbojů mohou být pro člověka nebezpečné.

Lidé nechápou ohnivou podstatu věcí. Každý kámen je plný Ohně. Ohněm je prostoupen každý strom. Každý útes si lze představit jako ohnivou hradbu. Kdo by tomu uvěřil? Dokud ale lidé nepochopí ohnivý princip přírody, nepřiblíží se ani k podstatě některých dalších energií. Poznat, nebo alespoň připustit, že energie Ohně existuje, má velký význam. Každá forma existence je spojena s jejím vyzařováním.

Věda se pokouší prohloubit své znalosti o složení hmoty, avšak poznání jejího vyššího principu – ducha, kterým je Světlo a Oheň, je jí ještě na míle vzdálené. Nevnímá projevy Ohně v celém jejich rozsahu. **Na předměty materiálního světa bychom přítom měli pohlížet jako na formy, do nichž se vtělil Oheň.** Dobrým příkladem zde může být vychladlá láva. Mysl je také Oheň; a všechno, co stvořila lidská ruka, je pouze hmotnou formou mysli, tedy Ohně. To znamená, že pokud v každém jevu spatříme jeho prvopočátek – Oheň, pak se přiblížíme k pochopení skutečnosti.

Oheň může být zkoumán z pohledu různých forem, které na sebe bere v hmotném světě, počínaje různorodými projevy elektřiny a konče zářením, které vychází z předmětů i z organismů. U některých druhů ryb je **tento jev zkoumat, zjistíme, že vedle obyčejných procesů**

probíhá v jejich tělech i cosi dosud nepopsaného, zejména u organismů žijících ve velkých hloubkách. Projevuje se zde jedna z vlastností jemnohmotného Ohně.

U dětí je možné pozorovat, kdy pronášejí slova již slyšená a kdy svá vlastní – a na tomto rozdílu lze sledovat, jakým způsobem probíhá ztělesnění. Poměrně snadno můžeme rozeznat hranici mezi zděděným charakterem a novými cennými poznatky. Není náhoda, že se dítě zajímá o některé předměty. Významná jsou také slova bezděky pronesená v raném dětství. O podobné záležitosti jsme už hovořili. Nyní se však na ni podíváme z pohledu energie Ohně. Děti mají v těle stejné množství energie jako dospělí. To znamená, že v sobě obsahují úplné množství elementů ohnivého těla a základ jejich ducha je již vytvořen. Matky by si měly uvědomit, že děti si všímají a jsou schopny porozumět mnohem více, než si jejich rodiče myslí. Mnohých jejich projevů si však nevšímáme, například gest a vyjádření hněvu nebo toho, jak se projevují v klidu. Z dětského těla také často vychází Světlo. Mnozí si neprávem myslí, že aura dětského těla je nevýrazná. Lze v ní však spatřit mnoho věcí, které s sebou člověk nese jako svou karmu.

V říjnu roku 1964 se v Rusku uskutečnila výstava obrazů Nikolaje Konstantinova Rericha.

Možnost zhlédnout díla tohoto *guru* měla velký význam a zanechala v našem poznání nesmazatelnou stopu. I když mnozí návštěvníci nebyli schopni plně porozumět, čeho jsou svědky, všichni cítili zvláštní nepopsatelný pocit. Kdyby mohli vnímat jevy jemnohmotného světa, spatřili by, jak z pláten vycházejí oblaka Světla a ozařují okolní prostor. Výtvoř pravého umění totiž slouží jako zdroj věčného Světla.

Každé plátno představuje zhmotnělé koncentrované světlo, které je zformováno do obrazu. Každý, kdo se na něj dívá, se tak spojuje s energií Ohně. Umělecká díla, která byla stvořena duchem Ohně, jsou proto pro návštěvníky velmi působivá. Člověk si nemusí uvědomovat všechny souvislosti; účinky díla se tím však nijak neumenšují. Efekt působení se naopak umocňuje. Předměty se od sebe liší různou intenzitou svého vyzařování. Bez protikladu různobarevných tónů by malíř nemohl stvořit obraz.

Mezi základní vlastnosti Ohně patří zvláštní schopnost vyhledat důležité předměty. Stačí na ně myslet a ony se jakoby začnou přibližovat, až je nalezneme. Kdysi se říkalo: „Nech své srdce rozhořet a najdeš, co potřebuješ.“ Toto přísloví má v sobě mnoho pravdy, neboť Oheň v srdci zapaluje okolní Ohně a přitahuje další energii jako magnet.

I v knihách je možné najít proroctví, která září stejným Ohněm. Čím více si tuto schopnost uvědomíme, tím více se v nás bude rozvíjet. Živel Ohně chce být objeven a růst.

Víte už, že pomocí mysli, totiž psychické energie, lze dát do pohybu předměty. Nedůvěřivci se jistě zeptají: „Ale proč nemohou ovládnout ohnivou energii mysli všichni a všude?“ **Protože podstata využívání energie Ohně nespočívá ve vůli, nýbrž v srdci.** Srdce se nemůže dopustit zla; mysl však dokáže způsobit neštěstí. Uvnitř Ohně se může prostřednictvím chemických reakcí vytvořit a uspořádat planeta. Proč bychom tedy neměli toužit splynout s Ohněm? Skrze splynutí s Ohněm se člověk spojuje s vyšším vědomím. Začíná nacházet energii Ohně ve všem okolo sebe. Tak si také dokáže vybrat předměty, v nichž nalezne blízký princip. Spatřit předměty, které okolo sebe shromáždil člověk s otevřenou myslí, znamená spatřit harmonii Ohně. Zvyklosti ohňových lidí je třeba pozorně sledovat. Tito lidé jsou sice na pohled silní, avšak velmi citliví na okolní projevy. Cítí velmi bolestně, co se jiným může zdát bezvýznamné. Říká se, že Oheň nehoří ve větru. U těchto lidí však onen vítr napomáhá roznění ještě větších plamenů. Vždyť člověk Ohně hluboce cítí pomíjivost pozemského života a všemi smysly vnímá cestu Vyššího. Takového člověka nelze ničím odvrátit od jeho směřování. Ve dne ani v noci nezapomíná na cestu, která jej čeká. Nezáleží mu na místě, kde bude plnit svůj úkol. Vězení těla už není pro ducha, který se vydal na cestu, podstatné. Neznamená to, že se stane přímo někým výjimečným či svatým; avšak v životě se přesto ukáže jako hrdina. Lidstvo dostalo mnoho znamení. Důležité je mít je stále na paměti. Každý z vás si jistě na nějaký takový mezník ve svém životě pamatuje. Pokud se nám takové znamení zjeví, musíme je rozluštit a bez bázně směřovat ke světlu.

Předmět s vlastnostmi Magnetu

Na tomto místě se budeme zabývat podstatou *Magnetů**). Magnet řídí evoluci planety. Je tím, co je trvalé a stálé a určuje cestu lidského pokolení. Existuje několik forem Magnetu: planeta jako celek, určitá její část, spojená s jinými takovými částmi, nebo také předmět, který vstoupil do spojení s Magnetem. Magnet může zůstat člověku skrytý a přitahovat k sobě určité události. Může být vědomě užíván jako centrum určitých aktivit, anebo sloužit jako zdroj energie člověku, který jej objevil. V historii lidstva můžeme vidět, jak Magnety rozmístěné po Zemi vedly události určitým směrem. Jak Magnet působí? Způsobuje, že se myšlenky vesmíru stávají skutečností. Mnoho Magnetů leží pod základy měst; velké množství z nich bylo nalezeno. Takto lze vědecky vysvětlit smysl symbolu briliantů, seslaný z vesmíru v meteoritu. Někteří z našich Bratrů dříve vlastnili takovéto předměty. Předměty s vlastnostmi Magnetu se také někdy vysílaly do světa, aby tam plnily určené úkoly. Mohou

se rovněž zakopávat na přesně stanovených místech. V našich úkrytech dodnes uchováváme předměty spojené s životem *Velkého poutníka*. Zdá se být neuvěřitelné, jak se v nich Jeho emanace mohly uchovat po tak dlouhou dobu; to lze považovat za nejpřesvědčivější důkaz síly prvopočáteční energie, zejména pokud si uvědomíme, že tuto energii není třeba nijak záměrně vysílat, například pomocí ruky či dechu. Obrovskou energií naplňuje už pouhý mimovolný dotek. Prvopočáteční síla Velkého poutníka je tak nevídaná.

*) podle praxe agnijógy existují vedle prvních pěti známých elementů ještě další, z nichž jedním je právě Magnet, síla, která vytváří mocná energetická centra. Magnet vyladuje všechny čakry člověka do rezonance se srdeční čakrou, přes kterou se lidské srdce může spojit s centrem kosmické energie, tzv. Kosmickým Magnetem – pozn. red.

Urusvati ví, jak dlouho si zvířata pamatují, jakou energii vyzařoval jejich hospodář. A jestliže je možné zaznamenat tento jev na úrovni obyčejných lidí, jak mocné musí být teprve vyzařování Velkého učitele! Guruové ovšem předměty s magnetickými vlastnostmi nejen vytvářejí, ale také je likvidují, aby se energie, kterou předměty disponují, nedostala do nepovolaných rukou. Historie ukazuje, že předměty, které náležely Učitelům, jsou rozptýleny po celém světě. Tak kupříkladu obrazy Saint Germaina) se nacházejí ve čtyřech různých zemích, – v Anglii, Francii, Německu a Nizozemí. Několik z nich zůstalo v držení rodiny Van-Law, ale většinu z nich sám autor zničil. Stejný osud potkal i předměty, které se nacházely v okolí Velkého poutníka. Záměrně říkám, že se nacházely v jeho okolí, protože je nepovažoval za svůj majetek. Zřeknout se věcí bylo pro něj přirozené, neboť nesetrvával na jednom místě. Takto na své pouti zanechával rozmístěné Magnety. Není jich mnoho, ale místa, na nichž se nacházejí, jsou pozoruhodná. Poručil svým učedníkům, aby je odnesli i do jiných zemí. Vzpomeňme si, jak daleko pronikali jeho poslové. Lidé je neznali, a přece vycítili, jak jsou významní. Nenáviděli je jako všechno nepochopitelné. V našich archivech uchováváme památné předměty, které jsou někdy vysílány do světa, aby zde jako Magnety plnily jisté úkoly. Velmi významné jsou také výpravy našich vyslanců, kteří navštěvují určitá místa. Mohou zde uložit takové předměty, o jakých byla řeč výše, jindy tudy jen projdou, aby posílili vyzařování takového místa. Lidé si těchto návštěv nevsímají; historikové by však mohli vysledovat, kdy a s jakou pravidelností k nim docházelo. V historii se můžeme přesvědčit, jak důležitá byla pro všechny národy posvátná místa. Magnety jsou jako jiskry,

připravené založit požár. Je pouze zapotřebí vyčkat třeba několik let, než dojde k události, která nám potvrdí jejich význam.

V každém archivu se může skrývat takovýto cenný předmět. Kvůli těmto nálezům se vyplatí prozkoumat mnoho věcí. Pro nalezení cenného poznání stojí za to umazat se, strpět urážky a rouhání.

Magnetismus může v předmětech přetrvávat celé věky

Již jsme hovořili o vlivu mysli na předměty. Zmínili jsme se o tom, že každý předmět obklopuje jeho duch. Tím je řečeno, jak funguje akumulace a vyzařování energie.

Mudrcové nás nabádali, abychom opatrovali předměty, jež byly darovány z dobré vůle. Říkali: „Nejsme žádní čarodějové, jsme učenci. Víme, že ten, kdo dává dar z čistého srdce, daruje s ním zároveň část své duše.“

Nyní se zmíníme o tom, jak je možno předměty zmagnetizovat.

Možná jste se už přesvědčili, jak lze za pomoci psychické energie zmagnetizovat vodu. Energie totiž dokáže vyvolat magnetické vlastnosti předmětů nebo i vody. Můžeme ji najít také v každém řádku rukopisu a rozpoznat, jakou auru měl její zdroj. Vyvolání magnetických vlastností vody, postavené u spícího člověka, dokazuje, jak probíhá vylučování energie a jak se tato energie ukládá do předmětů. Tyto jevy připomínáme proto, aby si lidé uvědomili, že by měli naplňovat své okolí dobrými vibracemi. V minulosti můžeme nalézt mnohé příklady toho, že lidé podstatě tohoto přenášení vnitřní energie dobře rozuměli. Kdysi existoval zvyk, že při předávání daru člověk pokládal na předmět ruce nebo jej chvíli držel. Tím na něj přenášel vlastní magnetismus.

Darovaný *předmět* se také balil do lidských vlasů nebo se namáčel do zmagnetizované vody. Jestliže už lidé v dávných dobách vytušili existenci životodárné energie, co všechno se o ní teprve mohou dozvědět díky vědě! Minerální vody, zvláště s obsahem železa a lithia, dokáží velmi dobře vstřebávat magnetismus. To není žádná magie, ale vědecky ověřený jev. Je také možné pozorovat, jak voda postupně magnetismus ztrácí, pomíjejí-li účinky energie. Přesně totéž se děje i s ostatními předměty. Důležité je, aby si zachoval sílu ten, kdo ji předmětům předal.

Ve skutečnosti *může magnetismus v předmětech přetrvávat celé věky*, pokud osoba, která předmět naplnila, sama jeho účinnost nezablokuje. Magnetismus se pak nebude projevovat v předmětu, ale přenesení se na samotnou osobu.